

ՍՈՆԱԹ ԾՆՈՒՆԴԻ ԳԻՇԵՐՈՒՄ

Շունչը եզներուն
Գեղմը զաններուն
Յարդը մըսուրին
Շունչը երկրին մէջ
Շունչը աստղերուն
Առած է մարմին
Յաւով ու սիրով

Բեթղեհէմի երկընքին տակ ոչ մէկ ատեն
Բեթղեհէմի ծառերուն տակ ոչ մէկ ատեն
Բեթղեհէմի գիշերին մէջ ոչ մէկ ատեն
Սէրը աշխարհի շրջագծումբ
Աշխարհի տրտում երազանքի պայծառութեամբ
Կեանքին պարտէզը մըտած էր խունկի լուսեղ
[մատուցումով
Եւ անոր հետ սիրոյ վըճիտ սիրոյ անհուն ցը
[նորքին հետ

Շունչը եզներուն
Գեղմը զաններուն
Յարդը մըսուրին
Բեթղեհէմի գիշերին մէջ նոր իմաստով մը յա
[լուցումով

Նոր մարդկութեան մը սրտին շուրջ
Կը հիւսէին գեղեցկութիւն մը նորաստեղծ
Ո՛ր կը յանգէր լոյսը ծաթով ամէն քարէ
Ամէն ջուրի հայելիէն
Ամէն ծառի տերեւոյթէն լոյսը բացուող
Ո՛ր կը տանէր ինչ հեքեաթի ճըրագներուն
Ո՛ր կը տանէր ինչ բերկրանքի մատաններուն
Ինչ ըղձանքի ինչ համբոյրի կըրակներուն
Լոյսը ցայտող ամէն քարէ
Ու քարեղէն ամէն ամէն կերպարանքէ
Լոյսը բացուող ամէն ձեռքէ աղօթածոյլ
Ո՛ր կը տանէր ինչ թափօրի գիշերական
Ինչ ուխտաւէտ ուղեւորի մըտայլ ու հոծ հո
[գիին մէջ

Յուրը վըճիտ իր խորհուրդին

Տըղան որուն ոտքին առջեւ ծնրադիր
Թագաւորները եկան
Տըղան որուն խունկ եւ ըստաշխ ձօնեցին
Ու սափորներ մեղրի իւղի սափորներ
Տըղան որուն մարմինն եզներ տաքցուցին

Տըղան որուն սիրտը խորհունկ կը տրոփէ
Պարտէզին մէջ աստղերուն
Ինչո՞ւ ծընաւ — ծաղիկներուն հարցուցէ՞ք
Աղքատներուն հարցուցէ՞ք
Որք տղաներուն հարցուցէ՞ք
Ու գալկահար կոյսերուն
Արտասուացող հոգիներուն հարցուցէ՞ք
Ու ճրագներուն որ կը վառին սուգի մէջ
Ու ձեռքերուն որ կը ձուլուն հրաժեշտով
Ու բիբերուն որ մըտայլով կը լեցուն

Տըղան ծընաւ որպէսզի մօտն այս երկրին
Սրտի մը պէս ուրիշ սրտի մը դիմաց
Երկինքը ջինջ բաբախէր
Իր կրակներով իր խորհուրդի բոցերով
Տըղան ծընաւ որպէսզի օձը բարի
Տատրակներուն հետ ապրէր
Որպէսզի մարդը մանկութեան արեւէն
Չըհեռանար տարիքով
Բեթղեհէմի ձիթենիներն այն ատեն
Դառն իւղով ինչ քաղցրութիւն կու տային
Ինչ բերկրանք էր ձայներուն մէջ տուններուն
Խուճապ մը կար հոգիներուն մէջ լոյսի
Թաւ ու խորունկ արբեցումով երկնային
Մագերուն մէջ կոյսերուն
Նոր ծաղիկներ կը բուրէին — ձայն մը կա՛ր
Անոնց հոգին զրկող վըճիտ ըղձանքով
Ան սօսափ էր տերեւի
Ո՛չ ալ կարկաչը բիւրեղեայ ջուրերուն
Չայնը կու գար Երկընքէն
Աստեղալար արծազանգի մը նըման

Հովիւներ կ'իջնեն
Իրենց հօտերով
Ինչ տօն է ձիւնի
Ինչ տօն է լոյսի
Երա՛զ է արդեօք
Հովիւներ կ'իջնեն
Լըռութեան ճամբէն
Աշխարհի լըռութեան
Ըսպիտակ ճամբէն
Որ սրտի ձայն է
Օգին մէջ անցնող

Ինչ շունչ է միայն
Աստղերուն դաշող
Եղէ՞ք եղէ՞ք
Մը՞ղ մը կայ շուրթի
Երեւէ տերեւ
Մարմնը մը կանչող
Հովիւներ կ'իջնեն

Բեթղեհէմի լուսապըսակ բըլուրներէն
Մըսուրին մէջ տըղայ մը կայ
Մըսուրին մէջ Աստուած մը կայ
Եւ աշխարհն է պարտէզի պէս առկա
[խուած

Երկինքներու կամարէն
Աշխարհն է լայն կրկէսի պէս
Քուրմերը փարթամ
Ընծաներ բերին
Հեռու հեռու երկիրներէ
Մըսուրին վերեւ
Մինչեւ արշալոյս
Բիւրեղացաւ աստղ մը պայծառ

Դարերը անցան
Աստղին բիւրեղն է փըշըւած
Ու սլաքին վըայ ժամանակին
Արի՛ն կայ դեռ
Տըղուն խօսքերը մընացին
Սուրբ գաղտնիքներ
Վէհ գաղտնիքներ որ կը բացուին
Սըրտերու մէջ արտասուացող

Այս գիշեր տօնն է
Որք տըղաներուն
Ու տըղանկներուն
Տօնն է կոյրերուն
Որ անոր գէմքը կը տեսնեն
Տօնն է ձեռքերուն
Որ կը ձուլուն աղօթքի մէջ
Այս գիշեր տօնն է
Սուգի ճրագներուն
Չիւնի և լոյսի
Հին ճամբաներուն
Հովիւներու տօն

Չիթենիներու
Տօնն է քերթողին
Որ մըսուրին ճամբուն վըրայ
Նստած տրտում ու մենաւոր
Յոյսին սափորը սրտին գէմ
Նոր աստուածի մը գալուստին կը սպասէ...
ԱՐՄԵՆ ԵՐԿԱԹ